

Mit andet spørgsmål drejer sig om miljø, og jeg ved, at Det Radikale Venstre i hvert fald for en del år siden var optaget af den problemstilling. Kan hr. Martin Lidegaard ikke bekræfte, at med den aftale, som man har tænkt sig at stemme ja til om ganske kort tid, fraskriver man sig muligheden for så at sige at ligestille nordsøaktiviteterne, og ikke mindst DUC-selskabernes nordsøaktiviteter, med øvrige erhvervsvirksomheder i det her land med hensyn til CO₂-afgiften? Hvis man ville prøve at opnå, at Danmark lever op til sine forpligtelser i Kyotoaftalen eller andet, skulle man sige, at nordsøaktiviteterne skulle også leve op til det, men man har fraskrevet sig det redskab, der hedder af hæve CO₂-afgiften tilsvarende.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Hr. Martin Lidegaard er jo meget imponeret over det såkaldte håndtag, som han mener ligger i kompensationsbestemmelserne.

Hr. Martin Lidegaard var selv var inde på den situation, hvor der sker en fordobling af olieprisen i forhold til de 22 kr., som ministeren har regnet det hele ud fra, og den er jo allerede steget til over 30 kr. Er hr. Martin Lidegaard ikke er enig i, at det sådan set er meget realistisk, at olieprisen kan komme derop, netop når man som Det Radikale Venstre også er optaget af den situation, hvor olien snart er opbrugt, hvilket er meget realistisk?

Er det så ikke også korrekt – det er i hvert fald de beregninger, vi kan se ud af papirerne – at så vil DUC i perioden fra 2008 og frem til 2042 få omkring 40 mia. kr. i ekstra overnormal profit, ud over de maksimalt 10 mia. kr., som hr. Martin Lidegaard tror han kan få ind? Synes hr. Martin Lidegaard så, at det er tilfredsstillende, at der oven i alle de andre milliarder bliver en ekstra overnormal profit på 40 milliarder ubeskattede kroner til DUC? Jeg kan da ikke tro, at Det Radikale Venstre mener, at det kan være rimeligt.

Skal vi bare se på, at disse samfundsværdier, disse 40 mia. kr., også bare ryger ned i DUC's og A.P. Møllers kasse? Det må være en fejl, at Det Radikale Venstre har accepteret en sådan model.

Kl. 13.50

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Jeg vil ikke lægge op til nogen stor diskussion med den radikale ordfører og i øvrigt udtrykke tilfredshed med, at der fra radikal side bliver gi-

vet udtryk for, at hvis det er sådan, at ting udvikler sig anderledes, end det er forudsat, er der en vilje hos Det Radikale Venstre til inden for de rammer, der er, at prøve at rette op på det.

Deri, hvor vores uenighed først og fremmest består, er, at hr. Martin Lidegaard signalerer, at der er betydelige muligheder, hvor det er vores opfattelse, at mulighederne er skrumpet voldsomt ind.

Det er rigtigt, at hvis det er sådan, at man er indstillet på at forhøje skatten så meget, at man først betaler kompensation og derefter får af statskassen, er der muligheder. Men hvis hr. Martin Lidegaard ser på de besvarelser, vi har fået, passerer vi 100 pct. i kulbrinteskat for bare at betale kompensation, inden staten har fået én krone, og når vi kommer længere frem, f.eks. til 2020, skal vi op på 192 pct., inden staten får den første krone. Det vil sige, at vi skal over de 200 pct., hvis staten overhovedet skal have noget.

Her er det vores opfattelse, at det ikke er særlig realistisk at få Folketinget til at vedtage en lovgivning med en beskatning, der ligger langt over 100 pct. for dem, der tager kulbrinterne op. Hvis man i øvrigt har den intention, er det, man spørger efter, hvorfor vi så skal lave en aftale af den karakter med de bindinger. Det er dér, uenigheden er mellem Det Radikale Venstre og Socialdemokratiet.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Til hr. Homann kan jeg svare det samme, som jeg gjorde under andenbehandlingen, nemlig at Energistyrelsens mulighed for at give tilladelse til, i hvilken hastighed felterne skal gives fri og udnyttes, overhovedet ikke ændres ved den her aftale. Der videreføres nøjagtig det samme regelsæt på det område som tidligere.

Til hr. Keld Albrechtsen: Hvis olieprisen stiger, er det jo korrekt, at overskuddet bliver større, og så bliver selvfølgelig både staten og DUC rigere. Det kan jeg kun bekræfte. Det, der vel er den grundlæggende politiske uenighed, er, hvor stor en del A.P. Møller skal kunne se frem til for at foretage de nødvendige investeringer og den nødvendige teknologiuudvikling, der skal til for at gøre den samlede kage større og dermed også den del, som staten skal have, større. Så der er da en politisk uenighed, og det synes jeg er fair nok at der er.

Vi har efter 2012 indikeret en marginalbeskatning på 72-73 pct. Det mener vi er en rigtig beskatning ud fra ethvert hensyn, nemlig så kagen